

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614201666
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1614201666.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členiek senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Moniky Holickej v spore žalobcov: X/ O. L., L.. XX.XX.XXXX, J. A. D. X, J., Č. O., zastúpenej: Mgr. Jaroslav Ličman, bytom U Sopky 1, Bruntál, Česká republika, X/ C.. Y. M., L.. XX.XX.XXXX, J. Č.. S. XXXX/XX, J., Č.R. O., zastúpenej: Ing. Ivan Omachlík, bytom Čs. armády 1096/82, Břeclav, Česká republika, proti žalovaným: X/ E. A., L.. XX.XX.XXXX, J. E. Š.W. XXXX/XX, D., X/ T. A., L.. XX.XX.XXXX, J. E. Š. XXXX/XX, D., o odstránenie stavby, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 24. apríla 2018, č.k. 5C/144/2014-112, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalovaní 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom zamietol súd prvej inštancie žalobu, ktorou sa žalobkyne domáhajú uloženia povinnosti žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne odstrániť stavbu plotu na hranici pozemkov parc. č. XXX S. G.. Č.. XXX E. M. E. G. C., T.Ú.. E. G. C., X. E. T. L.L. na B. Č.. XXX S. B. Č.. XXXX, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Vykonaným dokazovaním mal prvoinstančný súd preukázané, že žalobkyňa 1/ je spoluvlastníčkou nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v kat. úz. E. G. C. na G.. Č.. XXX vo výmere 223 m² - zastavané plochy a nádvoria, rodinný dom súp. č. XX E. podiele 1/2. Žalobkyňa 2/ je spoluvlastníčkou tej istej nehnuteľnosti v podiele 1/6. Ďalšími spoluvlastníkmi uvedenej nehnuteľnosti sú G. T., J. E., G. T. XXX, Č. O. S. W.. G. T., J. G. X, Č. XXX/XX, Č.R. O., každý v podiele 1/6. Žalovaní 1/ a 2/ sú ako manželia vlastníkmi nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX Okresného úradu Malacky, katastrálny odbor, v kat. úz. E. G. C., G.. Č.. XXX vo výmere 316 m² - zastavané plochy a nádvoria, rodinný dom súp. č. XX. Pôvodne však boli vlastníkmi E. C. S. S. C., ktorí predmetné nehnuteľnosti previedli v priebehu konania kúpnu zmluvou na terajších žalovaných. Poukázal na to, že žalobkyňa 1/ ako strana sporu vo svojej výpovedi uviedla, že má rodinný domček kde sa narodila a ktorý v súčasnosti využíva celá jej rodina na rekreáciu. Tento domček užíva jej rodina už od 20. rokov minulého storočia. Jej domček bol spojený so susedným domom štítovou stenou a na hranici pozemku bol postavený murovaný plot, ktorý tam bol asi od roku 1928, čo bol domček kúpený. Susedný dom bol niekoľko rokov prázdny. V roku 2011 po príchode zistili, že nový sused - pôvodný vlastník E. C.A. S. S. C. začali dom rekonštruovať a odstránili strechu. Oni o tom neboli vôbec informovaní a E. C. S. S. C. ani nemali stavebné povolenie, iba oznámili drobnú rekonštrukciu. Takúto informáciu dostali aj na stavebnom úrade v obci E. G. C.. Skutočnosť ale bola taká, že E. C. S. S. C. celú strechu zbúrali a vystavali nové horné poschodie a pristavali aj bytovú jednotku v prízemí domu, a to v miestach kde bol vedený plyn na ich pozemok čo zistili v roku 2012, kedy zistili, že plyn nejde. Dodávka plynu bola zastavená a už niekoľko rokov sa v dome nekúri. Vzniká im preto škoda. Až potom ako sa začali o vec viac zaujímať, pôvodní žalovaní (E. C.R. S. S. C.) požiadali o vydanie dodatočného stavebného povolenia, ale v tej dobe už stála hrubá

stavba. Takéto rozhodnutie im bolo zaslané. Pre pôvodných žalovaných z neho vyplynuli povinnosti, ktoré nedodržali, a preto aj došlo k prerušeniu dodávky zemného plynu do ich domu. Ďalej uviedla, že má vedomosť o tom, že v celej dedine E. G. C. sa vykonalo zameranie nehnuteľnosti v obci digitalizáciou a im bolo oznámené, že celá obec alebo ulice sú nesprávne zamerané. Nezávisle na to si nechal pôvodný žalovaný 1/ zamerať svoj pozemok a prišiel za nimi s tým, či si môže na tejto novej hranici, ktorá je takmer totožná z pôvodnou hranicou, iba v zadnej časti záhrady sa mierne odchyľuje postaviť nový plot. Toto zameranie však oni nepoznali. Zástupca žalobkyne 1/, jej zať X. C., vtedy podpísal súhlas s postavením plotu, pretože uveril tvrdenie pôvodného žalovaného, že to bude takmer na rovnakom mieste. Až dodatočne, asi za pol roka zistili, že plot je postavený tak, že im bráni vo vstupe do domu, pretože zasahuje asi do tretiny vstupných dverí. Napokon uviedla, že dom užívajú už skoro 100 rokov a plot tam stál rovnako dlho, a preto majú za to, že sporný kúsok pozemku aj domu museli vydržať. Pôvodná žalovaná 2/ vo svojej výpovedi uviedla, že pôvodný plot, ktorý oddeľoval susedné pozemky bol v zlom technickom stave. Dali si zamerať hranicu medzi pozemkami parc. č. XXX S. XXX E. T. Ú.X.. E. G. C. a vychádzajúc z tohto zamerania postavili nový plot. Starý plot totiž bol v takom zlom stave, že hrozilo jeho zbúranie. Pri výstavbe nového plotu vychádzali zo zamerania, ktoré vyplynulo z geometrického plánu č. XX/XXXX a dokonca pri výstavbe nového plotu tento posunuli od hranice medzi pozemkami smerom do ich pozemku. Bola presvedčená, že žiadnym spôsobom do vlastníckych práv žalobkyň nezasiahli. Žalovaná 2/ (T. A.) uviedla, že oni kúpili nehnuteľnosť v kat. úz. E. G. C., rodinný dom s pozemkom a príslušenstvom v máji 2017. Pri predaji im predávajúci predložili geometrický plán, ktorým bol zameraný rodinný dom a ďalšie stavby. Išlo o GP č. XX/XXXX. Podľa tohto geometrického plánu svoju nehnuteľnosť aj skutočne užívajú a to ešte v menšom rozsahu ako by mohli mať na to podľa existujúceho geometrického plánu nárok. Približne ešte asi 1 m za existujúcim plotom je hranica pozemkov a teda pozemok v ich vlastníctve. Nemajú však žiadny záujem vyvolávať so susedmi žiadne spory a túto časť pozemku ani nepotrebujú využívať. Oni dokonca ustúpili aj v tom, že oplotenie stavby sa vybuduje tak aby sa nepoškodili stavby žalobkyň, pričom určitá časť pozemku na ktorom sú takéto stavby postavené do ich pozemku zasahuje. Uviedla, že plot je postavený nielenže na správnej hranici pozemkov, ale je postavený tak, že oni ako vlastníci sa dobrovoľne ukrátili o časť svojho pozemku. Tento plot bol postavený na právnej hranici medzi pozemkami a to až po geometrickom zameraní. Plot vôbec nebráni žalobkyniam užívanie ich nehnuteľnosti, keďže vchod do ich domu je z iného miesta. Žalovaný 1/ (E. A.) potvrdil výpoveď svojej manželky a aj tú skutočnosť, že plot je postavený na úkor ich vlastných vlastníckych práv. Z obsahu spisu a zo spisu OS Malacky sp. zn. 5C/145/2014 ďalej zistil, že pôvodní žalovaní začali rekonštruovať, pristavovať a nadstavovať rodinný dom na parc. č. XXX E. T. Ú.. E. G. C.. Najskôr začali s prístavbou a nadstavbou rodinného domu, ktorú zrealizovali do štádia ukončenej hrubej stavby s novým krovom a strešnou krytinou. Požiadali o vydanie dodatočného rozhodnutia o umiestnení stavby a stavebné povolenie. Obec E. G. C. svojím rozhodnutím zo dňa 30.11.2011 č. SÚ - 211/408-75/A24-dod/Le dodatočne vydala rozhodnutie o umiestnení stavby a stavebné povolenie v spojenom konaní, v ktorom k svojej žiadosti priložili potrebné doklady a stavebný úrad im vo vydanom rozhodnutí uložil podmienky pre umiestnenie stavby a podmienky pre realizáciu stavby.

3. Takto ustálený skutkový stav veci posúdil po právnej stránke podľa § 126 ods. 1 § 129 ods. 1,2 § 130 ods. 1,2 § 134 ods. 1, § 135c ods. 1,2,3 Občianskeho zákonníka, § 18 písm. a/ b/ c/ d/, § 41 ods. 1,2, § 46 ods. 1, § 67c, § 70 ods. 1, § 71 ods. 3 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) a dospel k záveru, že podanej žalobe nie je možné vyhovieť. Konštatoval, že žalobkyne 1/ a 2/ neuviedli žiadnu právnu argumentáciu ktorou odôvodňovali svoju žalobu, keď iba tvrdili, že nehnuteľnosti ktorých sú spoluvlastníkmi (zapísané na LV č. XXX E. T. Ú.. E. G. C.) v pôvodnej výmere, tak ako boli v minulosti ohraničené oplotením a teda pôvodných hraniciach vydržali. Zákonnými podmienkami vydržania ako spôsobu pôvodného (neodvodeného) nadobudnutie vlastníctva alebo iného práva vo všeobecnosti sú: 1. oprávnená držba; 2. uplynutie zákonom určenej vydržacej doby; 3. spôsobilý predmet vydržania. Práve následky vydržania nastávajú len vtedy, ak sú súčasne splnené všetky podmienky, ktoré právny poriadkom pre takéto nadobudnutie vyžaduje. V danom prípade na strane žalobcov absentuje jedna zo zákonných podmienok vydržania a to oprávnenosť držby. Právny predchodcovia žalobkyň svoju nehnuteľnosť kúpili, a teda nadobudli ju zákonným spôsobom. Ich nehnuteľnosti v čase kúpy však geometricky zamerané neboli. Nebolo preukázané od kedy žalobkyne, resp. ich právny predchodcovia vlastní predmetnú nehnuteľnosť. Žalobkyňa 1/ odhadovala nadobudnutie vlastníctva na 20. roky minulého storočia. Žalobkyne tvrdili, že celý pozemok nadobudli legálne. Neuviedli však čo je tou právnu skutočnosť, ktorá by zakladala vstup do držby a kedy malo dôjsť k vydržaniu. Vo všeobecnosti treba povedať, že podmienky vydržania za obdobie odkedy žalobkyne, resp. ich právni predchodcovia

nehnuteľnosť vlastní, sa niekoľkokrát zmenili, iné boli do roku 1950, iné od 01.01.1951 do 01.04.1964, iné od 01.04.1964 do 01.04.1983, iné od 01.04.1983 do 01.01.1992 a iné od 01.01.1992 doteraz. Žalobkyne iba všeobecne tvrdili, že spornú časť nehnuteľnosti vydržali, avšak túto skutočnosť nijako nepreukázali. Iba takéto všeobecné tvrdenie nemôže byť základom pre žalobu na ochranu vlastníctva. Naopak, žalovaní predložili geometrický plán, ktorý novo zameral sporné hranice pozemkov. Práve na takejto hranici pozemkov pôvodní žalovaní 1/ a 2/ postavili nové oplotenie. Nie je preto možné žalobe vyhovieť, keďže žalobkyne dôvodnosť svojej žaloby nijako nepreukázali a neuniesli dôkazné bremeno. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p. a úspešným žalovaným priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

4. Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyne, ktoré žiadali napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Namietali, že súd prvej inštancie postupoval nesprávne, keď geometrický plán č. XX/XXXX vyhotovený Ing. Rolandom Patrikom považoval za jediný platný dôkaz popisujúci spornú situáciu na mieste samom. Predmetný GP vykazuje dve základné vady, pre ktoré ho nie je možné v spore použiť. Parcela označená ako XXX/X nie je s bodkou a tiež vo výkaze výmer nie je uvedený správny druh pozemku, ale kód XX, čo je pozemok, na ktorom je dvor. V skutočnosti sa na ňom nachádza časť ich domu. Predmetný geometrický plán však neriešil správnosť hranice medzi pozemkami parc., č. XXX S. XXX a riešil iba oddelenie stavby od dvora na parc., č. XXX. Mapa v katastri po vykonanej digitalizácii trpela vadou, nakoľko ten kto ju vytvára, nepoužil náčrt pôvodného mapovania, pochádzajúci z obdobia pred roku 1876, na ktorom sú uvedené dĺžkové údaje v tzv. Viedenskej siahe, používané v kartografii práve do roku 1876. Po prepočte na túto dĺžku sa potom dĺžka domu (14,25 m) zhoduje so skutočnou dĺžkou uvedenou v geometrickom pláne č. XX/XXXX. Poukázali na to, že si objednali nový Geometrický plán č. X/XXXX na zistenie priebehu hranice pozemkov medzi parc. č. XXX S. XXX, ktorý vypracoval Ing. Marcel Sedláček - GeoArt a ktorý rieši hlavne sporný priebeh hranice daných pozemkov a jeho obsahom je tiež odčlenenie stavby od dvora, pričom tento nechali zapísať do katastra nehnuteľností. Predmetný geometrický plán predložili spolu s odvolaním. Uviedli, že nebolo účelné na poslednom pojednávaní zdôrazňovať vypracovanie nového geometrického plánu, nakoľko žalovaní by si mohli nechať zapísať do katastra ich chybný geometrický plán č. XX/XXXX a tým by znemožnili zapísanie ich nového geometrického plánu (č. 8/2018), a preto nebol z ich strany špecifikovaný tento dokument na doplnenie dokazovania. Na základe vyššie uvedeného konštatovali, že súdom zistený skutkový stav neobstojí, pretože tu existujú ďalšie dôkazy, ktoré neboli a ani nemohli byť v konaní vykonané, keďže neboli žiadnej zo strán sporu známe. Preto v konaní došlo k vadám, ktoré majú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a ktoré v čase vyhlásenia rozsudku nemohli uplatniť.

5. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie výlučne v medziach dôvodov podaného odvolania podľa § 380 C.s.p., ktorým je striktnie viazaný, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a podľa § 378 ods. 1 C.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyň nie je dôvodné.

6. V danom spore vykonal súd prvej inštancie všetko dokazovanie navrhnuté stranami sporu na zistenie rozhodujúcich skutočností významných pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby. Vychádzal zo správnych skutkových záverov, na ktorých základe následne vyvodil aj správny právny záver, že v danej veci neboli splnené podmienky pre vyhovenie podanej žalobe, pričom na vec aplikoval najmä zodpovedajúce zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka, a svoje dôvody, pre ktoré žalobe nevyhovelo aj dostatočne vysvetlil. Obsah odvolania žalobkyň nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska nimi uvádzaných tvrdení v podanom odvolaní, keď v odvolacom konaní neboli zistené také rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli viesť k záveru o nedostatočnom, či nesprávnom ustálení skutkového stavu veci ani k záveru, že by tu existovali ďalšie dôkazy, ktoré neboli a ani nemohli byť v konaní vykonané, ako to má na mysli ust. § 365 ods. 1 písm. g) C.s.p. v spojení s § 366 písm. d) C.s.p., pričom so zreteľom na rozsahu odvolacieho prieskumu neboli zistené ani také vady, ktoré majú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a ktoré by bolo možné napraviť v odvolacom konaní.

7. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď v preskúmanej veci zohľadnil predovšetkým tú skutočnosť, že vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania, v ktorom bol predložený geometrický plán č. XX/XXXX, potvrdzujúci tvrdenia žalovaných, treba vychádzať z toho, že sporný plot, postavený právny predchodcami žalovaných, nezasahuje do vlastníckych práv žalobkyň, ktoré v spore nepreukázali, že by boli (spolu)vlastníkmi tej časti pozemku, na ktorej je daný murovaný plot umiestnený. Žalobkyne sa v tomto smere obmedzili na všeobecné tvrdenia, prezentované žalobkyňou 1/, že im patriace nehnuteľnosti užívala ich rodina už od 20. rokov minulého storočia tak, ako sú postavené, a preto správne prvoinštančný súd vychádzal z toho, že za tohto stavu nemožno považovať spoluvlastníctvo žalobkyň k pozemku nachádzajúcemu sa pod stavbou plota, za preukázané ani titulom vydržania, nakoľko takýto záver z vykonaných dôkazov (súd prvej inštancie vykonal všetky žalobkyňami

navrhované relevantné dôkazy) nevyplýva. Za správny potom treba považovať aj záver súdu prvej inštancie, že podanej žalobe nebolo v tomto konaní možné vyhovieť.

8. Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobkyň v odvolaní, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože tu existujú iné skutočnosti a dôkazy, ktoré v konaní na súde prvej inštancie bez svojej viny nemohli použiť (§ 365 ods. 1 písm. g/ C.s.p. v spojení s § 366 písm. d/ C.s.p.). V tejto súvislosti považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že nepoužitým dôkazom v zmysle citovaných ustanovení môže byť iba dôkaz, ktorý tu existoval najneskôr v čase vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie. I v tejto súvislosti je totiž nevyhnutné vychádzať z ust. § 217 ods. 1 veta prvá C.s.p., podľa ktorého je pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, v spojení s ust. § 154 C.s.p., ktoré umožňuje označiť alebo predložiť dôkazy iba do skončenia dokazovania, čo má za následok, že za relevantný dôkaz, ktorý strana sporu bez svojej viny nemohla použiť, nemožno považovať dôkaz, ktorý neexistoval pred ukončením dokazovania a vyhlásením rozsudku, avšak vznikol až po tomto okamihu. Vychádzajúc zo zásady formálnej pravdy, ktorou je (súčasný) civilný sporový konanie ovládané, treba v konkrétnom spore zásadne považovať za zistenú skutočnosť to, čo bolo v súlade s procesnými pravidlami v čase vyhlásenia rozsudku preukázané, a to i v prípade, ak by takéto zistenia boli v rozpore s objektívnou realitou. Revidovať takto zistený skutkový stav je potom zásadne možné iba ak by bol rozpor súdom ustáleného skutkového stavu vecí výsledkom chybného vykonania alebo vyhodnotenia dôkazov alebo ak by bol takýto rozpor dôsledkom objektívnej nemožnosti strán sporu predložiť určitý dôkaz najneskôr do ukončenia dokazovania, prípadne vyhlásenia rozsudku. Zmena skutkového stavu, založená na dôkaze, ktorý v okamihu ukončenia dokazovania, prípadne vyhlásenia rozsudku, ešte neexistoval, tak nie je možná, nakoľko v takomto prípade nejde o dôkaz, ktorý strana sporu nemohla predložiť bez vlastnej viny (napríklad z dôvodu, že síce dôkaz už existoval, avšak o ňom bez jej zavinenia nemala vedomosť). Ak strana takýto dôkaz získa dodatočne, po ukončení dokazovania a vyhlásení rozsudku, nič jej nebráni na jeho základe vyvolať nový spor založený na nových rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových tvrdeniach), opierajúcich sa práve o tento nový, pôvodne neexistujúci, dôkaz. V preskúmvanej veci žalobkyne opodstatnenosť podaného odvolania odvodzujú od toho, že v konaní na súde prvej inštancie nemohli použiť dôkaz - nový geometrický plán č. X/XXXX na zistenie priebehu hranice pozemkov medzi parc. č. XXX S. XXX, ktorý vypracoval Ing. Marcel Sedláček - GeoArt a ktorý rieši hlavne sporný priebeh hranice daných pozemkov a jeho obsahom je tiež odčlenenie stavby od dvora, pričom tento nechali zapísať do katastra nehnuteľností a predložili ho až spolu s odvolaním. V prvom rade je potrebné konštatovať, že geometrický plán č. X/XXXX, ktorý vypracoval Ing. Marcel Sedláček - GeoArt dňa 07.07.2018, nepredstavuje dôkaz, ktorý by žalobkyne bez vlastného zavinenia nemohli použiť v konaní na súde prvej inštancie pred skončením dokazovania a pred vyhlásením napadnutého rozsudku. Žalobkyne totiž samé v odvolaní uviedli, že nebolo účelné na poslednom pojednávaní zdôrazňovať vypracovanie nového geometrického plánu, nakoľko žalovaní by si mohli nechať zapísať do katastra ich chybný geometrický plán č. XX/XXXX a tým by znemožnili zapísanie ich nového geometrického plánu (č. X/XXXX), a preto nebol z ich strany špecifikovaný tento dokument na doplnenie dokazovania, teda je celkom zrejmé, že tento dôkaz vykonať nenavrhlí vedome, z "taktických" dôvodov, s cieľom predísť zápisu geometrického plánu č. XX/XXXX do katastra nehnuteľností, hoci zjavne jeho vypracovanie očakávali už pred skončením dokazovania, na pojednávaní, ktorého sa v danom spore zúčastnili. Zároveň však prípustnosti použitia tohto dôkazu v tomto štádiu konania bráni skutočnosť, že z obsahu predmetného geometrického plánu vyplýva, že tento bol vyhotovený dňa 07. júla 2018, teda až niekoľko mesiacov po vyhlásení rozsudku, a preto z dôvodov už uvedených nejde o dôkaz, ktorý možno navrhnuť a vykonať aj neskôr. Geometrický plán č. X/XXXX, ktorý vypracoval Ing. Marcel Sedláček - GeoArt dňa 07.07.2018, tak nepredstavuje dôkaz, ktorý by žalobkyne bez vlastného zavinenia nemohli použiť v konaní na súde prvej inštancie pred skončením dokazovania a pred vyhlásením napadnutého rozsudku.

9. Súdu prvej inštancie teda nemožno vytýkať žiadne procesné pochybenie ani pochybenie pri skutkovom a právnom posúdení všetkých relevantných otázok, významných pre rozhodnutie vo veci samej, pričom žiadne pochybenie nemožno prvoinštančnému súdu vytknúť ani na základe prieskumu napadnutého rozsudku so zreteľom na obsah odvolacích dôvodov obsiahnutých v odvolaní žalobkyň.

10. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 C.s.p., a v odvolacom konaní úspešným žalovaným 1/ a 2/ priznal proti žalobkyniam nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, pričom o ich náhrade rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).